

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Spancec Eugenia împotriva lui Spancec Nicolae, Spancec Ion, Spancec David,
Pîslari Eudochia, Zagareanu Nina, Voza Aculina și Spancec Nicolae, intervenient
accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat, Primăria s. Văsieni raionul Telenești
(anularea certificatelor de moștenitori legali, anularea contractului de donație,
constatarea faptului acceptării succesiunii, prelungirii termenului de acceptare a
succesiunii, revendicarea bunurilor din posesie străină)

împotriva încheierii din 2 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2r-417/25

NR. PIGD 2-19127802-01-2r-31102025)

Emiterea hotărârii suplimentare nu a generat nicio consecință negativă pentru recurentă.
--

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. S. Lazari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

3 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Eudochia Pîslari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 august 2019, Eugenia Spanceac, în interesul copiilor minorilor Nina Spanceac și Vadim Spanceac, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruța, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Spanceac, Ion Spanceac, David Spanceac, Rudochia Pîslari, Nina Zagareanu, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Telenești și Primăria Văsieni, privind constatarea acceptării succesiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și revendicarea dreptului de posesie.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 decembrie 2021, acțiunea a fost admisă parțial. La 4 aprilie 2022, a fost emisă o hotărâre suplimentară.

3. Nefiind de acord cu hotărârea din 30 decembrie 2021, Eudochia Pîslari, reprezentată de avocatul Alexandr Russu, a depus la 19 august 2025 o cerere de apel prin care a solicitat repunerea în termen a apelantei pentru contestarea cu cerere de apel a hotărârii din 30 decembrie 2021 și hotărârii suplimentare din 4 aprilie 2022, a scuti apelanta de la achitarea taxei de stat și taxei de timbru, a admite apelul, a casa hotărârea și hotărârea suplimentară cu dispunerea trimiterii cauzei spre rejudecare în prima instanță la un alt complet de judecată sau a dispune respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, sau a dispune scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol în baza art. 267 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

4. Prin Încheierea Curții de Apel Nord din 2 octombrie 2025 a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului declarat de Eudochia Pîslari și a fost restituită cererea de apel.

În motivarea încheierii s-a constatat că ultima zi a termenului de atac a hotărârii a fost 31 ianuarie 2022, iar a hotărârii suplimentare – 5 mai 2022.

Instanța de apel nu a reținut argumentele apelantei privind omiterea termenului de atac. Or, din materialele cauzei rezultă în mod cert că copia dispozitivului hotărârii din 30 octombrie 2021 a fost expediată apelantei la 4 ianuarie 2022 (Vol. II, f.d. 107), iar potrivit avizului de recepție, scrisoarea a fost returnată cu mențiunea „nereclamat (Vol. II, f.d. 113-114). La fel, copia hotărârii suplimentare a fost expediată în adresa apelantei la 22 iulie 2022 (Vol. II, f.d. 131).

A mai fost constatat că apelanta Eudochia Pîslari a fost citată pentru ședințele de judecată de mai multe ori la adresa – ***** (Vol. I, f.d. 77, 102, 139), adresă care este indicată și în cererea de apel.

De altfel, Curtea de Apel Nord a mai constatat că la materialele cauzei se regăsește și dovada de înștiințare a părților care este contrasemnată nemijlocit de către apelanta Eudochia Pîslari (Vol. I, f.d. 105).

Mai mult ca atât, la materialele cauzei este anexată și cererea privind încetarea prezentului proces civil din data de 04.09.2019, care de altfel este contrasemnată și de către apelanta Pîslari Eudochia (f.d.85-86, vol. I).

Prin urmare, alegațiile apelantei precum că, apelanta nu a fost informată despre examinarea prezentului litigiu și respectiv instanța de fond nu a întreprins toate măsurile de înștiințare a apelantei-pârâtei Pîslari Eudochia, nu pot fi reținute, or, materialele cauzei atestă contrariul.

5. La 20 octombrie 2025, Eudochia Pîslari a depus o cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Nord din 2 octombrie 2025 prin care a solicitat casarea integrală a acesteia cu restituirea spre rejudecare în instanța de apel fie după caz soluționarea chestiunii privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

În motivarea cererii de recurs, a fost invocat că nu a fost informată despre cererea depusă la alt judecător privind scoaterea cererii de pe rol. A indicat că nu a cunoscut că a fost distribuită cauza altui judecător, că nu a fost citată niciodată în cadrul ședințelor de judecată conduse de președintele ședinței, iar citarea publică a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 108 din Codul de procedură civilă.

Recurenta mai indică că instanța de judecată a examinat cauza în lipsa sa, a pronunțat hotărârea judecătorească în lipsa sa și nu s-a asigurat că ea a recepționat actul judecătorească emis, sau dovada când aceasta a luat cunoștință cu hotărârea de judecată.

Eudochia Pîslari consideră că legea nu impune o obligație de diligență pentru a verifica soluția cauzei.

Recurenta reiterează practica Curții Supreme de Justiție din cauza 2rc-46/25 potrivit căreia doar faptul de expediere la actele dosarului nu este în sine o dovadă suficientă de comunicare corespunzătoare și eficientă a unui act de procedură, în absența oricăror probe confirmative de recepție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

7. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

8. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

9. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

10. Art. 10 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(2) Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce”.

11. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă”.

12. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare”.

13. Art.100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătorească, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară”.

14. Art.105 alin. (5) din Codul de procedură civilă:

„(5) Citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmînează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmînează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmînează în același mod unui alt angajat, considerîndu-se recepționată de organizație. Dacă părțile și alți participanți la proces sînt reprezentați de avocați, citațiile și înștiințările se expediază la sediul avocaților, recepționarea înlăturînd orice viciu de citare a participanților. Citațiile și înștiințările expediate reprezentanților la adresa electronică

înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate de către părți și alți participanți la proces”.

15. Art.108 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

(2) Citația se publică într-un ziar republican sau local mai răspîndit în cazul în care instanța consideră că o astfel de măsură este necesară.

(3) Publicarea citației în ziar se face cu cel puțin 15 zile înainte de data ședinței de judecată. În cazuri de urgență, președintele instanței poate reduce acest termen la 5 zile”.

16. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

17. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. (2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

18. Art. 112 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(3) Actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen. (4) Dacă actul de procedură trebuie efectuat nemijlocit în instanța judecătorească ori în o altă organizație, termenul se consideră expirat la ora care încheie programul lor sau la care încetează operațiunile respective.”

19. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

20. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

21. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

22. Art.22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

23. Art. 250 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Problema pronunțării unei hotărâri suplimentare poate fi pusă în termenul executării silite a hotărârii. Instanța emite, după examinare în ședință de judecată, hotărârea suplimentară, care poate fi atacată în ordinea stabilită de prezentul cod. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei.”

24. Art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 3 septembrie 2025 și expediată participanților la proces la 6 octombrie 2025 (Vol. II, f.d. 193). Astfel, prin depunerea recursului la 20 octombrie 2025, recurența a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

26. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

27. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a dezvoltat raționamentul că obligația participantului la proces de a lua măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care cunoștea derivă din obligația părților de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă (*a se vedea decizia nr. 2rc-58/25, §21*).

28. Doar faptul atestării scrisorii de expediere la actele dosarului nu este în sine o dovadă suficientă de comunicare corespunzătoare și eficientă a unui act de procedură, în absența oricăror probe confirmative de recepție (*decizia nr. 2r-148/25, §32*).

29. În cauza 2r-388/25 (§22-24), Curtea Supremă de Justiție a analizat conținutul art. 108 din Codul de procedură civilă și a subliniat că acesta prevede un regim excepțional al citării prin publicitate aplicabil doar în cazul în care locul de aflare al pârâtului nu este cunoscut și dacă reclamantul oferă garanția că a depus toate diligențele rezonabile pentru a afla domiciliul acestuia. Astfel, citarea prin

publicitate este o măsură ultimă și subsidiară, nu una primară. Citarea prin publicitate nu poate fi aplicată automat, doar pentru că o scrisoare anterioară s-a întors cu mențiunea „nereclamat”, ci numai după ce instanța constată că celelalte modalități posibile de notificare au fost epuizate. Constatarea instanței va interveni doar în măsura în care reclamantul își demonstrează rolul său activ, prin acțiuni concrete în vederea stabilirii locului de aflare a pârâului, care nu s-au soldat cu succes. Dacă instanța de judecată constată că este necesară o citare publică, realizarea acesteia nu substituie obligația instanței de a expedia actele procesuale la adresa cunoscută a părții, chiar dacă anterior unele scrisori s-au întors ca nereclamate.

30. Raportând aceste raționamente dezvoltate în jurisprudența Curții Supreme de Justiție la cazul dedus judecării, completul de judecată constată că instanța de apel le-a respectat și aplicat corect.

31. În acest sens, Completul de judecată observă că:

31.1. Recurenta Eudochia Pîslari recunoaște în calitate de adresă de corespondență și își atribuie adresa – *****. Această adresă, Eudochia Pîslari o indică în cererea privind încetarea procesului (Vol. I, f.d. 85), cererea privind eliberarea copieii hotărârii din 22 iulie 2022 (Vol. II, f.d. 169), în cererea de apel (Vol. II, f.d. 170), în cererea de recurs (Vol. II, f.d. 195). Toate aceste cereri au fost contrasemnate personal de către Eudochia Pîslari.

31.2. Judecătoria Orhei sediul Central a expeditat în adresa Eudochiei Pîslari mai multe citații (Vol. I, f.d. 74, 77, 102, 139, 169; Vol. II f.d. 59, 90). Dispozitivul hotărârii a fost, la fel, expeditat în adresa Eudochiei Pîslari (f.d. 113). Toate aceste scrisori au fost restituite cu mențiunea „nereclamat”.

31.3. La 17 octombrie 2025, Eudochia Pîslari, recepționează la adresa – *****, încheierea Curții de Apel Nord din 2 octombrie 2025 (Vol. II, f.d. 212).

32. Astfel, materialele cauzei confirmă expedierea citațiilor și actelor judecătorești la adresa *****, adresă recunoscută și utilizată nemijlocit de către recurenta Eudochia Pîslari în toate cererile procesuale formulate ulterior: cererea privind încetarea procesului (Vol. I, f.d. 85), cererea privind eliberarea copieii hotărârii (Vol. II, f.d. 169), cererea de apel (Vol. II, f.d. 170), precum și cererea de recurs (Vol. II, f.d. 195), toate fiind semnate personal.

33. Totodată, completul observă că recurenta nu poate invoca, cu bună-credință, lipsa informării despre judecarea cauzei, din moment ce a intervenit explicit în proces prin depunerea cererii privind încetarea acestuia la 4 septembrie 2019. O asemenea conduită procesuală confirmă existența unei cunoașteri efective

asupra litigiului și activează în sarcina părții obligația de a monitoriza evoluția acestuia în mod rezonabil, în temeiul art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Neexercitarea acestei diligențe nu poate genera în beneficiul părții un drept de repunere în termen.

34. De asemenea, instanța reține caracterul neîntemeiat al susținerii recurenței potrivit căreia instanța nu s-ar fi asigurat de recepționarea actelor judiciare. Faptul că citațiile și dispozitivul hotărârii au fost restituite cu mențiunea „nereclamat” nu reflectă vreo circumstanță imputabilă instanței în procesul comunicare a actelor, ci pasivitatea recurenței, care, deși cunoscând existența litigiului, nu a manifestat un minim interes pentru a intra în posesia corespondenței. Mai mult, la 17 octombrie 2025 recurența a recepționat la aceeași adresă încheierea Curții de Apel Nord din 2 octombrie 2025 (Vol. II, f.d. 212), confirmând funcționalitatea adresei.

35. Deși la materialele dosarului se regăsește textul avizului publicitar în sensul art. 108 din Codul de procedură civilă, nu există dovada faptului că citarea publică a fost de facto realizată. În acest sens, decade critica recurenței referitor la faptul citării publice cu încălcarea prevederilor art. 108 din Codul de procedură civilă.

36. Completul de judecată mai adaugă faptul că, deși instanța de fond a intenționat să publice un aviz publicitar în vederea citării părților, această formă de comunicare nu a fost utilizată ca un mijloc unic și primar de comunicare cu aceștia. Acest mijloc de comunicare a fost încercat a fi utilizat ca mijloc subsidiar de comunicare despre cauza aflată în examinare urmare a nereclamării actelor expediate prin poștă.

37. Referitor la argumentul că Eudochia Pîslari nu ar fi fost înștiințată despre examinarea cauzei urmare a modificării judecătorului care examinează cauza, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază următoarele.

38. Cu adevărat, la 3 decembrie 2019, prin încheierea președintei Judecătoriei Orhei, sediul Central cauza a fost redistribuită aleatoriu din motiv că judecătorul Eugenia Ciubotaru se află în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului până la 19 septembrie 2020. Astfel, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Steliana Lazari (Vol. I, f.d. 114-115).

39. În jurisprudența Curții Supreme de Justiție, aceasta a tranșat în situații comparative faptul că urmare a unei declinări de competență, schimbarea judecătorului nu echivalează nu o nouă inițiere a procesului care să impună o nouă citare formală a tuturor participanților, mai ales atunci când aceștia au fost deja legal înștiințați anterior și au exercitat acte de procedură în mod expres (*decizia nr. 2ra-171/25, §44*).

40. Astfel, instanța de recurs observă că până la modificarea judecătorului care examinează cauza din 3 decembrie 2019, Eudochia Pîslari la 4 septembrie 2019 a semnat personal și depus cererea privind încetarea procesului. Pe de altă parte, la

11 decembrie 2019, Eudochia Pîslari a contrasemnat dovada de înștiințarea părților pe dosar (Vol. I, f.d. 105).

41. În concluzie, completul de judecată constată că Eudochia Pîslari a cunoscut despre faptul aflării pe rol a cauzei vizate și a întreprins acțiuni procedurale atât până la, cât și după schimbarea judecătorului. Acest fapt denotă nu doar că i s-a respectat dreptul la informare, ci și că a cunoscut și trebuia să cunoască cursul cauzei. Schimbarea judecătorului care examinează cauza nu modifică statutul procesual al persoanei din perspectiva dreptului la apărare sau a posibilității de participare la proces.

42. În atare situație, simpla schimbare a judecătorului nu impune reluarea formalităților de citare, cu toate că în procedura judecătorului Steliana Lazari Eudochiei Pîslari i-au fost expediate scrisori repetate care s-au întors, la fel, cu mențiunea „nereclamat”.

43. În continuare, completul de judecată urmează să examineze dacă, în contextul particular al prezentei cauze, neexpedierea hotărârii suplimentare în adresa recurentei poate genera, în privința acesteia, un drept autonom de repunere în termenul de exercitare a căii de atac.

44. Însăși recurenta în cererea sa de apel indică că „urmează a fi casată și Hotărârea Suplimentară emisă de Judecătoria Orhei (sediul Central) din 05/04/2022 deoarece este un act consecutiv care în viziunea noastră face parte dintr-o hotărâre neîntemeiată și pasibilă casării, respectiv nu poate fi menținută valabilitatea hotărârii suplimentare atâta timp cât este afectată hotărârea inițială”.

45. Completul de judecată reține că susținerile recurentei privind hotărârea suplimentară nu sunt formulate ca motive autonome de critică, ci sunt prezentate exclusiv ca un efect derivat din eventualitatea casării hotărârii principale din 30 decembrie 2021. Din analiza cererii de apel se constată că argumentele dezvoltate de recurentă nu vizează distinct conținutul, temeiurile sau legalitatea hotărârii suplimentare, ci se raportează integral la ceea ce recurenta apreciază a fi nelegalitatea hotărârii de bază.

46. Completul de judecată constată că deși a fost emisă unipersonal, hotărârea suplimentară din 5 aprilie 2022 la materialele dosarului nu este prezentată nicio dovadă a recepționării acesteia.

47. Chiar dacă formal, instanța de judecată la emiterea hotărârii suplimentare nu a respectat prevederile art. 250 alin. (2) și art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, completul de judecată consideră că în prezenta cauză concretă, recursul Eudochiei Pîslari și în partea acestei critici urmează a fi respins, din următoarele considerațiuni.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reiterează că în prezenta cauză, în prima instanță, Eudochia Pîslari a avut calitatea de pârât.

49. Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Orhei sediul Central din 5 aprilie 2022 doar s-a respins cerința reclamantei Spancec Eugenia către Spancec Nicolae, Spancec Ion, Spancec David, Pîslari Eudochia, Zagareanu Nina, Voza Aculina și Spancec Nicolae privind compensarea cheltuielilor de judecată, motivând că atât timp cât acțiunea reclamantei a fost admisă doar partial, instanța consideră compensate cheltuielile de judecată în cuantum de 400,00 lei, suportate de reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată. Cu referință la cheltuielile de asistență juridică, acestea nu au fost prezentate, motiv pentru care instanța nu se va expune.

50. Astfel, emiterea hotărârii suplimentare nu a generat nicio consecință negativă pentru Eudochia Pîslari. Nici eventualele omisiuni în ceea ce ține emiterea și comunicarea hotărârii suplimentare, în prezenta cauză, nu pot constitui temei pentru repunerea în termen la exercitarea unei căi de atac autonome.

51. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Eudochia Pîslari este pasibil de respingere.

52. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Eudochia Pîslari.

Menține încheierea din 2 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Spancec Eugenia către Spancec Nicolae, Spancec Ion, Spancec David, Pîslari Eudochia, Zagareanu Nina, Voza Aculina și Spancec Nicolae, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat, Primăria s. Văsieni raionul Telenești privind anularea certificatelor de moștenitori legali, anularea contractului de donație, constatarea faptului acceptării succesiunii, prelungirii termenului de acceptare a succesiunii, revendicarea bunurilor din posesie străină.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat